

ЯРОСЛАВ ХАШЕК
ПРОТОКОЛ НА II КОНГРЕС
НА ПАРТИЯТА НА
УМЕРЕНИЯ ПРОГРЕС В
РАМКИТЕ НА ЗАКОНА ОТ 1921
ГОДИНА

Превод от чешки: Светомир Иванчев, Стефан Бошнаков, Василена
Мирчева, 1998

chitanka.info

ВМЕСТО ПРЕДГОВОР

Като публикуваме днес протоколите от II конгрес на Партията на умерения прогрес в рамките на закона, не можем да не припомним I конгрес на партията, който се състоя непосредствено преди войната, през 1913 г., в малкия ресторант „На сметанце“ в Жижков. Тогава се бяха събрали относително малък брой членове на партията, но за сметка на това по-голямата част от слушателите принадлежаха към полицейския орган, на един от които, на господин полицейския комисар, председателстващият конгреса седна по погрешка върху шапката, което беше сметнато за повод да се разпусне конгресът и да се започнат дългогодишни репресии срещу партията.

II конгрес на партията се състоя при огромен наплив в салона на ресторант „Югославия“ в Жижков, главната точка от дневния ред беше „Разисквания по международното положение“, имаше съпътстващ скромнен банкет с печено прасенце, тъй като партията не се ползва от богато обзаведения ресторант при Народното събрание.

Протоколът на конгреса е съставен по стенограмата и ако има нещо пропуснато, молим читателите да си го попълнят.

СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛИ ЗА II КОНГРЕС НА ПАРТИЯТА НА УМЕРЕНИЯ ПРОГРЕС В РАМКИТЕ НА ЗАКОНА

Конгресът беше открит точно в 8 часа вечерта в присъствието на 300 души. Като гости свои представители изпратиха всички политически партии, редакциите на пражките вестници, френското и английското посолство, американските чехи от Балтимор, министерството на търговията, на народната отбрана, художествено-артистичните кръгове и държавната полиция.

За беда самото начало на конгреса бе белязано с неприятна сцена, предизвикана от един съвсем пиян агент–провокактор, изпратен да разстрои работата на форума.

Изхвърлянето на агент-провокактора стана непосредствено преди самото откриване. Организаторите го обезвредиха със задна хватка и под нестихващите овации и ръкопляскания на делегатите на конгреса го изхвърлиха на улицата, докато през това време линчуваният викаше: „Аз съм делегат от Виноhradски район!“

ОТКРИВАНЕ НА КОНГРЕСА

Председателят на изпълнителния комитет на партията открива конгреса и прочита поздравителна телеграма от папския нунций, който в пламенен постскриптур споменава за преследванията на нунциите по време на хуситите, за горещия прием на папския посланик в Чешката република, което било знак за прогрес. „Прогресът, уважаеми господа, трябва да върви — казва се в постскриптурата — единствено по пътя на мирното развитие, по пътя на вярата в победата на католическата църква, по пътя на връщането на Конопище^[1] на горките сирачета на господин ерцхерцога Фердинанд.“

Председателят на изпълнителния комитет, оценявайки накратко значението на папската държава за чехословашката корона на финансовата борса, моли участниците в конгреса да станат и да извикат „Алилуя!“.

Делегатите стават и сияещи от радост, извикват трикратно „Алилуя!“, както и „Да живее папата!“.

След това, като споменава накратко за гоненията срещу партията, председателят на изпълнителния комитет предлага да се избере президиум. За съжаление избраните и непочетни членове на президиума от страх да не бъдат преследвани и участието им в конгреса да не бъде разгласено остават по местата си и не се решават да седнат в президиума, с изключение на единствения, избран за председател и известен на членовете на партията още от I конгрес.

На трибуната остават секретарят и председателят, който в своята реч обявява, че заседанието на конгреса се провежда при закрити врати, и продължава:

— Едно трябва да бъде ясно! Уважаеми господа! Когато четем вестниците, оставаме съвсем объркани. („Браво!“) Не можем да се ориентираме в нищо. (Продължителни ръкопляскания.) Ние наистина не знаем какво става. („Браво!“) Но ние разбрахме каква е работата. Това, което казах по-преди, не се отнася до нас, ами до всички други партии. (Петминутни овации.) Накъде върви тяхната политика? Какво

мислят за международното положение? Могат ли да се ориентират в него? („Позор!“) За да си изясним най-после нещата, давам думата на председателя на изпълнителния комитет на партията, който ще ни запознае с международното положение.

РЕЧ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ КОМИТЕТ ЗА МЕЖДУНАРОДНОТО ПОЛОЖЕНИЕ

Уважаеми господа! Вземам думата в един момент, когато отново над цяла Европа, Азия, Америка, Африка и Австралия са надвиснали облаци. Когато населението на тези близки и далечни континенти очаква слънцето да разпръсне облаци от небосклона на нашето международно положение. Ако преждеговорившият спомена за някои журналистически прояви и за някои изказвания в нашето Народно събрание с оглед на международното положение, а също така и каква трябва да бъде насоката на международната политика на нашата република, аз трябва да заявя от това място, че тая работа не е толкова проста и че е необходимо да се преценят не само отношенията между определени групи държави, но и главно отделните компоненти, върху които тайната дипломация изгражда своите предположения и изводи, произтичащи от международното положение. И тук нека ми бъде позволено да кажа няколко думи в защита на уважавания господин доктор Крамарж. В неговата почтеност не може да има и съмнение, той неведнъж е заявявал, че кравата има четири крака и все пак дори и на нея ѝ се случва да се препъне. Ако доктор Крамарж понякога сбърка и каже някоя глупост, то той не се крие зад други лица: ако стори някоя идиотщина, той се подписва под нея, също както бих го направил и аз. (Нестихващи възгласи: „Отлично!“ Викове: „Да живее доктор Крамарж!“) Изводите му са прецизно построени и са по-малко заплетени, отколкото изводите на доктор Бенеш^[2]. Светът днес е разделен на два лагера. На едната страна са застанали болшевиките, от другата страна — доктор Крамарж. През пролетта той ще се отправи в поход срещу тях заедно с редакцията на „Народни листи“ и заедно с армейския инспектор Махар ще бомбардира Москва с Махаровата „Марианска гаубица“^[3]. Твърде много се говори за пролетта, но от това място аз заявявам тържествено:

Напролет ще се състои панаирът на Свети Матей^[4]!

Бих искал да спомена още за нашето отношение към Франция, Англия и Америка, но няма да го направя поради простата причина, че то е толкова просто и ясно, и защото е най-добре да се остави тоя въпрос на доктор Бенеш, който има грижата за това. („Браво!“)

Резолюцията се приема единодушно и бива избрана комисия, която през почивката да редактира за публикуване в „Народни политика“ обявление със следното съдържание:

Ще закупя произволно количество екразит и динамит. Ще приема с благодарност и други избухливи вещества. Предложенията да се изпращат на адрес: Костракевич, Жижков, бул. „Палацки“, „Югославия“.

След почивката на трибуната излиза собственикът на ресторант „Югославия“ господин Костракевич и съобщава, че до заранта ще се обеси, защото бил заклал четири прасета, приготвени били 2000 итърници и 150 кървавици и два хектолитра супа от итърници, защото председателят на изпълнителния комитет на партията му бил казал, че ще дойдат над 1000 души и че ще има избори, за които осигурил и няколко хектолитра ром. Той моли събранието да не го съсипва и да заеме положително отношение към дребните собственици. (Викове: „Позор!“ Вик от една група: „Както си постелеш, така ще легнеш!“)

След всеобщата възбуда се появява акцизният контролор по увеселителните мероприятия Филип и установява, че е извършена злоупотреба, няколко делегати не били платили таксата, в резултат на което полицията нарежда конгресът да се разпръсне.

Настава неописуема суматоха и конгресът се разпръсква при пълно спокойствие, към каквото председателстващият приканва присъстващите с думите: „Спокойствието, редът и умереният прогрес са най-доброто оръжие против полицейските палки!“

За следващия конгрес, който ще се състои при затворени врати, ще съобщим с обявления в колонката „Къде да отидем днес?“ на вестниците „Народни политика“ и „Народни листи“.

[1] Родово име на убития в Сараево през 1914 г. Франц Фердинанд, национализирано след 1918 г. ↑

[2] Едуард Бенеш (1884–1948) — известен чешки политик, включително президент на Чехословашката република. ↑

[3] Подигравателно прозвище на в. „Народни листи“, чиято редакция се помещава на улица „Марианска“ в Прага. ↑

[4] Известен пролетен събор на пражани. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.